

maatte kunne betragtes som et almindelig Landsanliggende, idet det er en Hovedsærdselsvei imellem vigtige Dele af Landet, og at man andetsteds havde opstillet den Grundsætning, at Staten burde komme tilhjælp ved saadanne Foretagender; men derimod blev rigtignok indvendt, at paa det Sted, hvorfra jeg hentede den nærmeste Analogi, nemlig Broen over Guldborgsund, betales ingen Penge for at komme over Broen, hvilket er Tilfældet ved Aalborg, og at der saaledes var en betydelig Forskjel i saa Henseende. Det lader sig heller ikke negte, at Aalborg By har en væsentlig Fordeel af, at dette Anlæg er kommen istand, og naar man har indskrænket sig til at forlange en saa langsom Afbetaling, som her er Tilfældet, troer jeg heller ikke, det bliver brydesfuldt for Aalborg at tage imod det Laan, her er tilbudt. — Den ærede Indenrigsminister gjorde en Bemærkning om, at vi her stillede os anderledes til Spørgsmaalet om Deeltagelse i Verdensubstillingen i Paris, end man gjorde i et Naboland, og han fremhævede visnok dette, for at vi burde følge et saa hæderligt Exempel, men jeg vil dog tillade mig her at bemærke, at dette Exempel ikke saaledes umiddelbart lader sig anvende. Dersom Norge i den senere Tid havde haft saa grusomme Tab som vi, ikke blot af Land, men ogsaa af Penge, og dersom Norges Statsgjæld i det Hele paa nogen Maade stod i et saa daarligt Forhold til Landets Kræfter, som vor Statsgjæld staaer i til Danmarks Kræfter, kunde det maaskee umiddelbart og ligesom lade sig anvende, men dette er ikke Tilfældet, og derfor kan dette Exempel idetmindste ikke gjøre den Virkning paa mig, at jeg deraf skulde lade mig bestemme med Hensyn til hvilken Bevilling vi skulde give i dette Tilfælde. Der er forlangt et Beløb af 39,000 Rb., og Udvalget foreslaaer at bevilge 24,000 Rb., men det forekommer mig, at det Afslag, der saaledes er gjort, ikke er saa særdeles stort, og det er i ethvert Tilfælde en ikke ubetydelig Sum, der er indbrømmet. Søvrigt er det min Mening, at vi ikke burde indlade os paa at deeltage i Udstillingen i Paris, men efterat Sagen er kommen saa vidt, som den er, efterat den har været Gjenstand for diplomatiske Underhandlinger, og efterat der endog er udnævnt Besuldmægtigede

for Danmark, vilde jeg finde det upasfende at vige tilbage deraf. Hvis vi derfor ikke kunne deeltage uden at bevilge Resten, er jeg af den Mening, at vi blive nødsagete til at gjøre det, men jeg vil derimod henstille til Regeringen, om man ikke i Fremtiden vil vise nogen større Tilbageholdenhed ved Afgjørelsen af Sligt, saaledes at Bevillingsmyndigheden kan trække sig tilbage uden at compromitere Landet. Dette vilde jeg ansee for i høi Grad ønsket, og dersom det kunde opnaaes, vil dette Offer af 11,000 Rb. vel ogsaa bæres. — Med Hensyn til hvad der er hitret om Landingsbroen ved Nyborg, forekommer det mig virkelig, at der nu er fremkommet saameget, at det viser sig, hvorledes dette Forhold i det Hele er aldeles utilstrækkeligt belyst, og jeg troer derfor, at det er aldeles utilraadeligt at fravige den Indstilling, som er gjort af Udvalget. — Jeg skal endnu tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister. I forrige Session stillede jeg et Spørgsmaal til den daværende Indenrigsminister om, hvad Grunden kunde være til, at Ministeriet havde approberet Planer over Arbejder ved Matriculeringen i Kjøbstæderne, som betydeligt oversteg de laveste Tilbud, der vare fremkomne. Ministeren erklærede da, at han ikke var istand til strax at give nogen Dplysning derom, men at han skulde undersøge Sagen. Jeg havde nu haabet, at der havde foreligget en eller anden Bemærkning i de trykte Anmærkninger, hvoraf det kunde fremgaae, hvilke Grundene havde været; men det er ikke Tilfældet, og jeg skulde derfor henstille til den høitærede Minister, om ikke Resultatet af Undersøgelsen af dette Spørgsmaal, forsaavidt der skulde være foretaget en saadan, paa en eller anden Maade maatte komme til Thingets Kundskab. Jeg bemærkede netop dengang, at der, efter hvad der var mig meddeelt, i et enkelt Tilfælde var blevet approberet et Forflag, som med 1,500 Rb. oversteg den laveste Tilbudsum, og det forekommer mig, at dette var saa betydeligt, at der kunde være Anledning for Ministeriet til at gjøre Thinget bekendt med de Regler, som følges, og hvad der i flere Tilfælde havde givet Anledning til, at man ikke havde kunnet gaae ind paa det laveste Tilbud. Da jeg netop har hørt denne Sag